

Եղիշե Չարենց

Հիմի անտուն ման եմ գալիս

Հիմի անտուն ման եմ գալիս, գիշեր-ցերեկ երգ եմ ասում.
Մոռցել եմ Էշխիդ անունը, հարցնողաց՝ վերք եմ ասում:

Էշխդ հին յարա է, գոգալ, վառվում է կրակի նման
Ու էն յարեն տվող ձեռքին շահնշահի ձեռք եմ ասում:

Գանգատ չունեն սրտիս միջին. սիրեկան պատկերքիդ նման
Սիրում եմ սրտիս մոխիրն՝ անմահական բերք եմ ասում: